

UNITED NATIONS

PRESS RELEASE

UNITED NATIONS INFORMATION CENTRE

21 lutego 2001

ROCZNY RAPORT INCB
Informacja prasowa nr 4

INCB nadal skutecznie kontroluje obrót podstawowymi chemikaliami używanymi do nielegalnej produkcji kokainy i heroiny

Jeden z priorytetowych kierunków działalności Międzynarodowej Rady Kontroli Środków Odurzających (INCB), jakim jest nadzór nad podstawowymi surowcami stosowanymi przez producentów środków odurzających, nadal przynosi dobre efekty. Po sukcesie przedsięwzięcia o nazwie „Operacja Purpura” polegającym na śledzeniu i udaremnianiu obrotu nadmanganianem potasu, głównego surowca do nielegalnej produkcji kokainy, wspólnota międzynarodowa uruchamia podobny projekt o kryptonimie „Operacja Topaz”. Tym razem chodzi o nielegalny obrót podstawowym składnikiem do produkcji heroiny.

Inauguracja międzynarodowego programu zapobiegającego przedostawaniu się do nielegalnego obrotu bezwodnika octowego, głównego surowca do produkcji heroiny, jest jednym z głównych tematów najnowszego rocznego raportu organu Narodów Zjednoczonych do spraw kontroli środków odurzających, INCB. Raport omawia również kolejne pozytywne efekty „Operacji Purpura”, która weszła w swoją drugą fazę.

Już w raporcie za 1999 rok INCB wzywała do rozpoczęcia intensywnych, efektywnych wysiłków w celu uruchomienia globalnego przedsięwzięcia z udziałem policji i legislacyjnych organów państwowych, ukierunkowanego na zwalczanie nielegalnego handlu bezwodnikiem octowym, głównym surowcem do produkcji heroiny. „Operacja Topaz” jest efektem spotkania zwołanego przez INCB w mieście Antalya, w Turcji, w październiku 2000 roku. Gospodarzem spotkania był rząd Turcji, a jego uczestnikami delegaci krajów będących głównymi producentami i odbiorcami bezwodnika octowego oraz krajów, na terenie których ma miejsce nielegalna produkcja tego surowca.

Operacja Topaz obejmie dwa programy działań. Pierwszy będzie polegać na intensywnym śledzeniu handlu tym surowcem dla zapobieżenia jego „wycieku” do nielegalnego obrotu. Monitorowany będzie szlak handlowy bezwodnika octowego - od producenta do końcowego odbiorcy. Drugi program to działania służb stojących na straży prawa, zmierzające do udaremniania i ścigania przemytu oraz przechwytywania dostaw bezwodnika octowego, a także nielegalnej produkcji heroiny. Program ten ma służyć identyfikacji źródeł przedostawania się bezwodnika octowego do nielegalnego obrotu i będzie realizowany pod kątem wypracowania metod zapobiegającym nieszczelności krajowych kanałów dystrybucji tego surowca.

„Operacja Topaz” bazuje w dużym stopniu na sukcesie zainicjowanej w kwietniu 1999 roku „Operacji Purpura”, która w styczniu 2000 roku wkroczyła w drugą fazę. „Operacja Purpura” polega na intensywnym śledzeniu globalnego obrotu nadmanganianem potasu, podstawowego surowca do nielegalnej produkcji kokainy. Liczba dostaw nadmanganianu potasu zgłoszonych do Rady wzrosła z 205 w pierwszej fazie operacji (kwiecień-grudzień 1999 roku) do 467 w okresie od stycznia do października 2000 roku. To oznacza, że łączny tonaż dostaw monitorowanych w ramach operacji wzrósł z 8 tysięcy do 11 tysięcy ton.

W wyniku Operacji Purpura udaremniono lub zawieszono w sumie 26 dostaw nadmanganianu potasu o łącznej wadze 1810 ton. Ze względu na ścisły monitoring międzynarodowych transakcji handlowych, coraz mniej tego surowca trafia do tajnych laboratoriów produkcji kokainy.

Rok 1999 był rekordowym, jeśli chodzi o konfiskaty nadmanganianu potasu w Ameryce Południowej. Dotyczy to zwłaszcza Kolumbii i Wenezueli, ale także Boliwii, Peru i innych państw regionu. W Kolumbii, 48 z 70 ton (czyli 67%) tego surowca skonfiskowano w wyniku działań prowadzonych w ramach Operacji Purpura. Konfiskaty te objęły między innymi partie surowca przemywane do Kolumbii z Meksyku, Holandii, Korei Południowej, Hiszpanii i Stanów Zjednoczonych. W wyniku działań dochodzeniowo-śledczych podjętych wspólnie z rządem Korei Południowej rozbito siatkę przemytników w tym kraju. Rozbicie gangu zakończyło się konfiskatą dodatkowych 750 kg nadmanganianu potasu i zaarrestowaniem członków siatki przestępczej, obywateli Korei i Kolumbii.

W 1999 roku po raz pierwszy odnotowano konfiskaty nadmanganianu potasu w Wenezueli. Łączny tonaż skonfiskowanego surowca - 73,5 tony - stawia Wenezuelę na pierwszym miejscu wśród wszystkich krajów. Wzrost wielkości skonfiskowanego nadmanganianu potasu zarejestrowano także w innych państwach Ameryki Południowej - w Brazylii (3,5 tony), Ekwadorze (659 kg) i Panamie (350 kg).

Rada wzywa władze państwowe do podjęcia czynności dochodzeniowo-śledczych w związku ze wstrzymanymi lub zawieszonymi dostawami oraz konfiskatami chemicznych prekursorów i do udostępnienia wyników śledztw wszystkim zainteresowanym rządów i międzynarodowym organom. Tylko w ten sposób możliwe będzie podjęcie skutecznych kroków uniemożliwiających handlarzom narkotyków uzyskanie potrzebnych substancji z innych źródeł, wykrycie tajnych laboratoriów produkcyjnych oraz identyfikacja i postawienie w stan oskarżenia przestępców.

Jako kolejny krok w zakresie kontroli prekursorów, Rada zaleciła Komisji do spraw Środków Odurzających, głównego międzynarodowego ciała odpowiedzialnego za ustalanie polityki w zakresie nadzoru nad tymi substancjami, przeniesienie bezwodnika octowego i nadmanganianu potasu z Tabeli II do Tabeli I, stanowiących załącznik do konwencji z 1988 roku. Tabela I zawiera wykaz środków wymagających szczególnie ścisłej kontroli. Oprócz restrykcji dotyczących podstawowych chemikaliów używanych do produkcji heroiny i kokainy, Rada zaleciła Komisji również objęcie międzynarodową kontrolą norefedryny, stosowanej często przy produkcji amfetaminy. Stosowna decyzja Komisji odnośnie tej substancji weszła w życie 20 listopada 2000 roku.